

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

כל המשפחה מחוברת סביב הזרף של אבא

מסרים מהדף היומי / גליון מס' 94 / פרשת כי תשא תשפ"ד

לכל קוראן 'הדף של אבא'
ולכל לומדי הדף
ברכת מזל טוב
לרגל סיום מסכת בבא קמא

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף קיט.

"כל הגוזל את חברו שוה פרוטה כאילו נוטל נשמתו"

בגמרא השבוע מופיע משפט מתמיה ומזעזע כאחד: הגוזל פרוטה מחברו, כמוהו כמי שרצח אותו ואת משפחתו! כדוגמא לכך הביאה הגמרא: שאול נחשב כמי שהמית את הגבעונים אף ש'בסך הכל' קיפח את פרנסתם, שכן בכך הביא למות רבים מהם

וזה קורה גם בימינו; מעשה קטן, חיזוק בזוית הפה, מילה שלא במקומה... זהירות! הם עלולים לגרור תוצאות נוראות. מחובות האדם להיות ער לכך

באחד הימים נכנס אברך לבית הרב מפונוביז' וביקשו שיבקש בעבורו את סליחתו של פלוני; "הוא היה מטובי הבחורים בשיכבה בה למדתי", סיפר הלה, "אחר שהוא בא בברית האירוסין עם הגביר של עיירת מולדתי, קינאתי בו מאוד. ובהזדמנות הבאה שפגשתי הגביר וביקש לשמוע שבחים על חתנו, השבתי כבדרך אגב: 'נו, נו, תלמיד חכם' כמוהו מתאים ל'בת תלמיד חכם' כמוך". הגביר הפגוע מיהר לביתו והודיע על ביטול השידוך. לאחר המלחמה, הבחור שרד ועלה ארצה, אולם עד תתה לא נישא, וכל זאת באשמתו; "לא מספיקה בקשת הסליחה", הזדעזע הרב, "עליך לדאוג לו גם לשידוך" - הבהיר לאיש; שנים רבות נותר הרב תחת הרושם הקשה של תוצאותיה הטראגיות של מילה שנאמרה שלא במקומה

איך זה קשור אלינו?

אנו שומרים על לשוננו והתנהגותנו. איננו פוגעים באיש. אדרבה, מעודדים, אומרים מילה טובה, והתוצאות הטובות שיגיעו, לזכותנו

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף קיז.

"חלש דעתיה ונח נפשיה"

הגמרא השבוע מספרת: רב כהנא שנכנס לשיבתו של רבי יוחנן, הרבה להקשות על שמועותיו והותירו לא אחת מבלי מענה. היה נדמה לרבי יוחנן שרב כהנא צוחק ממנו, והוא כאב על כך. התוצאה הנוראה היתה שרב כהנא נפטר במקום! רק לאחר הפטירה נודע לרבי יוחנן, שרב כהנא לא צחק, שפתו הייתה שסועה ושיותה לפניו מראה מחויך. ורבי יוחנן מיהר להשיב את רב כהנא לחיים

כבוד התורה, שגגתו עולה זדון. פגיעה בכבוד תלמיד חכם, גם בטעות, גוררת תוצאה מכאיבה, ה"

הגאון בעל 'חמדת שלמה' כיהן כרבה של וורשה. בנו רבי יקר, אברך מורם מעם נמשך לחסידות קוצק, והדבר לא נשא חן בעיני האב שהיה מגדולי הדור. הוא שלח מכתב לבנו שיבוא לבית אביו לחג השבועות, הבן נכנס לרבי מקוצק והראה לו את המכתב, והרבי כתב מכתב חוזר ובו ביקש מהאב שירשה לבנו להישאר בקוצק בחג. המכתב נמסר לשליח, שהתעצל ולא מסרו לאב בזמן. עם כניסת החג נאנח הגאון: "ומה עם כיבוד אב?" ובאותה שעה ממש, בקוצק הרחוקה התרחשה טרגדיה איומה, הבן נפל ממקום גבוה ונהרג במקום. כשהגיע המכתב במוצאי החג, כבר היה האב שכול. גם מוסר המכתב לא האריך ימים. נורא ואיום

איך זה קשור אלינו?

כבוד התורה וכבוד לומדיה הם הדבר החשוב ביותר, נחוס על נפשותינו ובל נפגע בהם אפילו בטעות

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף קטז.

"פועל יכול לחזור בו אפילו בחצי היום"

בגמרא השבוע מוצאים אנו את ההלכה הבאה: פועל שנשכר ליום רשאי לחזור בו אפילו באמצע היום, הגמרא לומדת זאת מהפסוק 'כי לי בני ישראל עבדים' - עם ישראל עבדים לקב"ה ולא לשום אדון אחר

יהודי צריך לזכור, אין בעולם משהו שהוא משועבד אליו יותר מהקב"ה. כשיש סתירה בין רצון ה'בוס', או כל מי שיהיה, לרצון הבורא, אין כל שאלה, היהודי נכנע אך ורק ל'בוס' האמיתי!

באחד הימים נקרא הרבי, הרי"צ מליובבין, לחקירה במשרדי הנ.ק.וו.ד. האימתניים, אחד החוקרים, יהודי למרבה הצער, הודיע לו שהם עוסקים כעת בביקורת על דת ישראל רח"ל, ורצונם לשמוע את דעתו. "חבל שטרחתם" הבהיר הרבי "הריני מצהיר בזאת שדת ישראל קיימת מאז ולעולם, ושום דבר לא ישנה את דעתי" החוקר התפרץ בזעם לתוך דבריו: "הרואה אתה צעצוע זה?" החווה על אקדחו "צעצוע זה שינה להרבה אנשים את דעתם!"; הרבי השיב בניחותא: "צעצוע זה משפיע על אלו שמאמינים באילילים רבים ועולם אחד, אולם עלי שמאמין אני בבורא אחד ושני עולמות אין צעצוע זה משפיע כלל"

איך זה קשור אלינו?

יסוד אמונתנו הוא בהיותנו כפופים לחלוטין לבורא עולם, ומכירים כי אין בעולם דבר הקודם לעבודתו ולאמונתו, בשום אופן.